

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Er/2414/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114216394
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriána Magdolenová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114216394.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: Slovenská sporiteľňa, a.s. v skratke SLSP, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 832 37, právne zast.: Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti povinnému: B. C., E. K. E. XX, XXX XX K. K., Š. U. A., na vymożenie pohľadávky vo výške 6 275,44 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom Mgr. Jozefom Deákom, Exekútorský úrad Banská Bystrica, Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, pod sp. zn. EX 2150/14, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietá.

odôvodnenie:

Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymożenie pohľadávky vo výške 6 275,44 Eur s príslušenstvom na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/157/2013-219 zo dňa 24. 04. 2014.

Poverením číslo 5601 123604 zo dňa 29. 07. 2014 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Jozefa Deáka, Exekútorský úrad Banská Bystrica, Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, ktorý ju vedie pod sp. zn. EX 2150/14.

Dňa 29. 01. 2015 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie povinného s názvom "Návrh na zastavenie exekúcie".

Podľa § 251 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "OSP") na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok) sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Povinný vo svojom podaní žiada zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku z dôvodu, že zmluva U. Ú. Č.. XXXXXXXXXXXX zakladá právny vzťah medzi oprávneným a povinným, na ktorý sa vzťahuje inštitút ochrany spotrebiteľa. Povinný vo svojom podaní poukazuje na § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. d) a § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. a na § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvádza, že zmluva o úvere Č.. XXXXXXXXXXXX je štandardnou formulárovou zmluvou a musí byť podrobená súdnej kontrole, či sa nevymáha plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Povinný má za to, že v danej situácii je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že úroková sadzba bola síce dohodnutá v určitej výške, ale bola označená ako premenlivá, čo v žiadnom prípade neposkytuje spotrebiteľovi právnu istotu, keďže oprávnený môže úrokovú sadzbu jednostranne zvyšovať. Povinný uvádza, že nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona č. 129/2010 Z. z., je bezúročná, teda suma, ktorú oprávnený vymáha je neoprávnená.

K návrhu povinného sa v podaní zo dňa 17. 03. 2015 vyjadril oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý uviedol, že oprávnený ako podnikateľ v oblasti, ktorá je prísne regulovaným podnikaním je povinný riadiť sa kogentnými ustanoveniami právnych predpisov, od ktorých sa zmluvné strany dohodou nemôžu odchýliť. Oprávnený tiež uvádza, že z obsahu podania povinného je zrejmé, že uznáva skutočnosť čerpania úveru a existenciu dlhu, ktorý vznikol jeho nesplácaním. Záverom uvádza, že povinný mal možnosť využiť všetky zákonné možnosti po vydaní exekučného titulu, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Súd zaviazal povinného na zaplatenie dlžnej sumy spolu s príslušenstvom v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti uvedeného rozhodnutia. Nakoľko povinný súdom uloženú povinnosť nespĺnil, podal oprávnený dňa 14. 07. 2014 návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie peňažnej pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného sa oprávnený domnieva, že v rámci konania nedošlo k žiadnemu dôvodu, pre ktorý nie je možné exekúciu vykonať.

Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Zastavením exekúcie sa rozumie procesný úkon (uznesenie) exekučného súdu smerujúci k trvalému upusteniu od vykonávania exekúcie vydaný po zistení neprípustnosti exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávnych aj procesnoprávnych skutočností zásadne po vydaní exekučného titulu. Dôvody zastavenia exekúcie sú vymedzené v ustanoveniach § 57 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Súd môže exekúciu zastaviť len za predpokladu, že nastali skutočnosti uvedené v § 57 Exekučného poriadku, s ktorými zákon spája ako následok zastavenie exekúcie.

Povinný v danom prípade navrhuje zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku.

Jedným z predpokladov vedenia exekúcie je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nie je možné exekúciu vykonať (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 86/2010). Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom (§ 161, § 162, § 171 ap. OSP); materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného hlavne určitý výrok (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 306/07-18). Exekučný súd je oprávnený preskúmať formálnu stránku exekučného titulu, a teda správnosť údajov uvedených v potvrdení o jeho vykonateľnosti (analogicky podľa § 275 ods. 2 OSP). To platí tým viac v štádiu exekučného konania, v ktorom je namietaná spôsobilosť rozhodnutia byť exekučným titulom. Nie je však oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu. Exekučný súd poukazuje na to, že povinný mal možnosť, podľa poučenia z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/157/2013 zo dňa 24. 04. 2014 podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia. Predmetný rozsudok č. k. 17C/157/2013 zo dňa 24. 04. 2014 sa stal právoplatný dňa 11. 06. 2014 a vykonateľný dňa 17. 06. 2014.

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že v danom prípade boli splnené obidva procesné predpoklady oprávňujúce na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. vykonateľné rozhodnutie (exekučný titul), ako aj tá skutočnosť, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Súd je toho názoru, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému dôvodne, keďže povinný oprávnenému neuhradil pohľadávku priznanú exekučným titulom.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti výroku tohto uznesenia o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku je prípustné podať odvolanie do 15 dní od doručenia tohto uznesenia na Okresný súd Banská Bystrica písomne v troch vyhotoveniach. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu (§ 374 ods. 4 OSP).

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd vyhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.